

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Thomas Cook Belgium NV

Tožena stranka: Thurner Hotel GmbH

Izrek

Člen 20(2) Uredbe (ES) št. 1896/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 936/2012 z dne 4. oktobra 2012, je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, nasprotuje temu, da bi bila tožena stranka, ki ji je bil v skladu s to uredbo vročen evropski plačilni nalog, upravičena vložiti zahtevek za ponovno preučitev tega naloga in zatrjevati, da se je sodišče izvora na podlagi domnevno neresničnih podatkov, ki jih je prosilec za izdajo navedel v obrazcu za vlogo tega plačilnega naloga, napačno izreklo za pristojno.

(¹) UL C 303, 8.9.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 22. oktobra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/David Hedqvist

(Zadeva C-264/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člena 2(1)(c) in 135(1), od (d) do (f) — Odplačne storitve — Transakcije menjave virtualne valute „bitcoin“ v običajne valute — Oprostitev)

(2015/C 414/08)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteverket

Tožena stranka: David Hedqvist

Izrek

1. Člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da štejejo za opravljanje storitev za plačilo v smislu te določbe transakcije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, opisane kot menjava običajnih valut za enote virtualne valute „bitcoin“ in obratno, ki se opravljajo proti plačilu zneska, ki ustreza razliki med ceno, po kateri zadevni izvajalec transakcij kupi enote valute, in ceno, po kateri jih prodaja strankam.
2. Člen 135(1)(e) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da je opravljanje storitev, kakršne so te v postopku v glavni stvari, opisane kot menjava običajnih valut za enote virtualne valute „bitcoin“ in obratno, ki se opravljajo proti plačilu zneska, ki ustreza razliki med ceno, po kateri zadevni izvajalec transakcij kupi enote valute, in ceno, po kateri jih prodaja strankam, transakcija, ki je v skladu s to določbo oproščena plačila davka na dodano vrednost.

Člen 135(1)(d) in (f) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da opravljanje teh storitev ne spada na področje uporabe teh določb.

⁽¹⁾ UL C 245, 28.7.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 22. oktobra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Zadeva C-277/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost — Šesta direktiva — Pravica do odbitka — Zavrnitev — Prodaja, ki jo je opravil subjekt, ki šteje za neobstoječ)

(2015/C 414/09)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PPUH Stehcemp sp. j Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Izrek

Določbe Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2002/38/ES z dne 7. maja 2002, je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki davčnemu zavezancu ne daje pravice do odbitka davka na dodano vrednost, dolgovanega ali plačanega za blago, ki mu je bilo dobavljeno, ker je račun izstavil subjekt, ki glede na merila iz te zakonodaje šteje za neobstoječ subjekt, in ker ni mogoče ugotoviti identitete dejanskega dobavitelja blaga, razen če se na podlagi objektivnih dejstev, in ne da bi se od naslovnika računa zahtevale preverbe, ki jih ni dolžan storiti, dokaže, da je ta davčni zavezanec vedel ali bi moral vedeti, da je bila navedena dobava povezana z goljufijo na področju davka na dodano vrednost, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 303, 8.9.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. oktobra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – New Media Online GmbH/Bundeskommunikationssenat

(Zadeva C-347/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 2010/13/EU — Pojma „program“ in „audiovizualne medijske storitve“ — Določitev glavnega namena audiovizualne medijske storitve — Primerljivost storitve televizijskih programov — Vključitev kratkih videoposnetkov v del spletnega mesta spletnega časopisa)

(2015/C 414/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof